

تظاهرات در دفاع از کارگران ایران برگزار شد!

دیروز چهارشنبه 15 فوریه 2006 تظاهراتی در دفاع از کارگران ایران و بر علیه جمهوری اسلامی در مقابل سفارت رژیم اسلامی در اسلو برگزار شد. در این تظاهرات که حدود 110 نفر شرکت کننده نروژی و ایرانی داشت، به ترتیب خانم الین ستینسرود از ال.او، پی ر اوستولد از اتحادیه کارگران ترانسپورت، بهروز ناصری از انجمن همبستگی با کارگران ایران- نروژ و ملکه عزتی از سازمان رهایی زن طی سخنانی جمهوری اسلامی را بخاطر سرکوب، دستگیری و تعقیب و آزار کارگران شرکت واحد محکوم کردند.

بدنبال سخنان سخنرانان، هیئتی سه نفره از سوی اتحادیه های ال او و اتحادیه ترانسپورت و اتحادیه قطار شهری آماده شدند تا پیام اتحادیه اشان را به سفیر رژیم اسلامی تحویل دهند، که این هیئت با انکار سفیر رژیم که در این میان پلیس این ارتباطات را برقرار میگرد، برای ورود به محوطه سفارت روبرو شدند.

خواستهایی که از سوی کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری طرح شده، از سوی اتحادیه های شرکت کننده در تظاهرات مقابل سفارت مورد حمایت و پشتیبانی قرار گرفتند.

الین سفینسرود از ال او اشاره کردند که: «... این تظاهراتی جهانی هم در دفاع از کارگران ایران بطور عام است و هم در دفاع از 17000 کارگر اتوبوسرانی شرکت واحد بطور مشخص است. کارگرانی که برای قراردادهای دسته جمعی اعتصاب کردند به شدیدترین شیوه مورد اذیت و آزار قرار گرفته و سرکوب شدند. منصور اسانلو همراه با تعدادی از فعالان کارگری از تاریخ 22 دسامبر تاکنون در زندان اوین و تحت مراقبتهای امنیتی شدید بسر می برند. تاکنون آنان از حق برخورداری وکیل برخوردار نشده اند.

این رفقای ما کدام جنایت را مرتکب شده اند؟ که الین ستینسرود خود چنین پاسخ میدهد: آنان خواستار حقوق پایه ای کارگری و برسمیت شناسی حق تشکلهای خود بوده اند. آنها خواستار بستن قراردادهای دسته جمعی با رهبری شرکت واحد هستند، مواردی که شنیده نشده گرفته شده است...»

رهبر اتحادیه ترانسپورت پیر وستولد گفت که: «... رژیم ایران عضو سازمان جهانی کار (آی ال او) است. آی ال او یکسری کنوانسیون حقوق کارگری از جمله حق تشکل و حق اعتصاب را تصویب کرده است. ایران به وظایف خود احترام نمی گذارد. همین اتحادیه قبلا نیز در اعتراض به تعرضاتی به سفارت ایران نامه ی اعتراض خود را ارسال کرده است.

ایشان در ادامه سخنانش گفت که رژیم ایران کارگران ایران را متهم می کنند که با احزاب اپوزیسیون ایرانی در خارج کشور در ارتباط بوده و از آنان کمکهای اقتصادی دریافت کرده اند...»

الین ستینسرود گفت که: «... چنین اتهاماتی را قبلا نیز شنیده ایم. این زبان مشترک تمام رژیمهای دیکتاتوری است که میخواهند نقض حقوق بشر و نقض حقوق کارگری را به این شیوه توجیه کنند...»

سپس بهروز ناصری از سوی انجمن همبستگی با کارگران ایران خطاب به شرکت کنندگان سخنانی ایراد کردند:

«... رفقا و دوستان

نمایندگان در جنبش کارگری

از اعلام همبستگی شما با کارگران ایران تشکر می کنیم. کارگران ایران بطور واقعی به حمایت جهانی کارگران و تشکلهایشان احتیاج دارند.

Foreningen Solidaritet med iranske arbeidere - Norge

انجمن همبستگی با کارگران ایران- نروژ

کارگران ایران (از شهرهای کردستان تا سایر شهرهای ایران) در طول این 27 سال مداوماً تحت سرکوب سیستماتیک از سوی رژیم اسلامی قرار داشته‌اند. اعتراضات آنان سرکوب شده، فعالین کارگری دستگیر و به زندان و تبعید محکوم شده‌اند. در این اواخر – همچنانکه خود میدانید- اعتصاب کارگران اتوبوسرانی تهران با عمل نیروهای نظامی مواجه شد و در این رابطه بیش از 1200 نفر از معترضین دستگیر شدند. اکثر آنان هم که بعداً آزاد شدند اجازه بازگشت به سر کارهایشان را نیافتند. منصور اسانلو کماکان در زندان است و وزارت اطلاعات رژیم سعی دارد که برای او پرونده سازی کند. همین اتفاق در مورد کارگران سقز هم اتفاق افتاد. در سال 2004 کارگران سقز میخواستند تا اول ماه مه را جشن بگیرند که با انکار استاندار و سایر مقامات رژیم مواجه شدند و اجازه برگزاری مراسم اول مه را نیافتند. اما آنان علیرغم این تلاش نمودند که روز خود را جشن بگیرند که با حمله نیروهای نظامی رژیم مواجه شدند. دهها تن از کارگران دستگیر شدند 7 نفر از آنان برای مدتی 12 روزه در زندان نگه داشته شدند که با موج اعتراضات داخلی و جهانی در اعتراض به دستگیر شده گان، رژیم مجبور به آزادی آنان گردید. این هفت فعال بعدها به سالها زندان و تبعید محکوم شدند: محمود صالحی به 5 سال زندان و 3 سال تبعید به شهرستان قروه، جلال حسینی به 3 سال زندان و محمد ابدی پور، برهان دیوارگر و محسن حکیمی هر کدام به 2 سال زندان محکوم شده‌اند. هادی تنومند و اسماعیل خودکام تبرئه شده‌اند.

طبقه کارگر ایران در شرایط سخت سیاسی، اقتصادی و اجتماعی بسر می‌برد و واقعا به همبستگی و حمایت شما نیازمند است.

ما خواستار متحقق شدن خواستههای زیر هستیم:

- لغو فوری حکمهای که علیه کارگران سقز صادر شده است
- آزادی بی قید و شرط منصور اسانلو و تمام آنهایی که در زندان هستند
- برسمیت شناختن حق کارگران برای ایجاد تشکلهای خویش
- برسمیت شناختن حق اعتصاب
- پرداخت حقوق در ایام اعتصاب
- برسمیت شناختن قراردادهای دسته جمعی
- پرداخت حقوق معوقه برای تمام کارگرانی که حقوق خود را دریافت نکرده‌اند
- مصونیت تمام فعالین کارگری، این چنین که رژیم اسلامی ایران و وزارتخانه‌های مختلف رژیم از این حق برخوردار نباشند که کارگران در حال اعتراض و یا آن فعالینی که در زمینه‌های مختلف به فعالیت می‌پردازند از جمله فعالیت برای ایجاد تشکلهای کارگری، را مورد تعرض قرار دهند.

زنده باد همبستگی جهانی کارگران

زنده باد رابطه رفیقانه بین جنبشهای کارگری ایران و نروژ»»

تظاهرات با شعارهای در محکومیت جمهوری اسلامی و آزادی منصور اسانلو خاتمه یافت.